

Від воза місяць відпрягають.
Широке, конопляне небо.
Обвіяна далінь безкрая
і в сивім димі лісу гребінь.

З гір яворове листя лине.
Кужіль і півень і колиска.
Вливається день до долини,
мов свіже молоко до миски.

Слова, старі та звичайні, щоденні, — тут неначе набра-
ли нової, святочної виразності і свіжих, гострих барв.
„Різдво” цілковито „своє”, сільське і просте в Антонича :

Народився Бог на санях
в лемківськiм містечку Дуклі.
Прийшли лемки у крисанях
і принесли місяць круглий.

Ніч у сніговій завії
крутиться довкола стріх.
У долоні, у Марії
місяць — золотий горіх.

„Зельман” — співний і зелено-весняний :

Закрутився світ безкрай,
зелень на землі й на небі.
Ой, дівчатам заплітають
у волосся сонця гребінь.

День зелений, день хрещатий,
герці радісних лошат.
В пісні важко передати
те, чим крилиться душа.

Іде Зельман білим возом,
тропарями дзвонить ранок.
Ой, скажи весільна лозо,
чому в серці хмільно й п'яно ?

На превеликий жаль, подекуди Антонич вживає в суча-
сних обставинах цілковито пустий і беззмістовний, — при
всій своїй небезпечності та провокативності, епітет чи тер-
мін „слов'янський” (слов'янське дитя, слов'янський дзбан).
Час би вже лишити ці архаїчні кирило-методіївські та дра-
гоманівські слова й ніколи не забувати на давні, але вічно
свіжі й міцні слова Ксенофонта Климковича з його „Тара-
сові на вічну пам'ять” (у п'яті роковини смерті Т. Шевчен-
ка): отже написані ще року 1866 :

А нас Славяне з світа зводять —
Ті загребуші Москалі,
Що із неситими Ляхами
За зіжу руської землі

У своїх дальших, уже по виході „Трьох перстенів” друкованих, віршах Антонич досягає все більшої досконалості й виразності в коротких, двохстрофових віршах, в яких вміє вичерпати взяту тему. От перед вами його „Село”:

Застрягло сонце між два клени
димить обвіяна рілля
і піль коловорот зелений
довкола сонця закружляв.
Ріка, мов пояс; лісу смуга;
мов повінь трави піднялись,
і знову йде молебінь плуга,
де війни віяли колись.

Або візьміть його „Весільну”:

Послухай: б'є весільний бубон
і клени клоняться мов пави.
В твоє волосся, моя люба,
заплівся місяць кучерявий.
Чому пригасла скрипка трохи,
чому тремтить твоя долоня?
Ніч срібним сяйвом, наче мохом,
обмотує підкови коням.

На закінчення беремо ще третій вірєць — „Весільна ніч”:

Палає ніч пташиним співом.
Хто ж, люба, ложе нам постелить?
Дивись, як сяє мерехтливо
У вікна місяць — чару келих.
Хрещатим мохом і коханням
нас оплете нестримне щастя.
Сто місяців тремтять зарання
у снах гарячих і квітчастих.

Поет свідомий протиріччя між його творчістю, що має почасти занадто приватно елегійний характер, і суворими вимогами сучасності. В „Суворім вірші” він це яскраво виявляє:

Не втекти вже, дарма, від жорстоких цих днів,
не втекти вже ні в мрію ні в пісню.
Мов фальшива струна, так дзвенить кожний спів
під суворих світань весну пізню.
Вже не вирватись більше з затислих обійм,
треба глянути дням просто в вічі,
хоч навпроти вдаряє скажений прибій,
невблаганним нас визовом кличе.
Не сховатись, дарма, під наметом краси,
в чаді п'яному строф кришталевих.
Вітре днів, мої власні слова рознеси,
на шляхах їх розвій стомилевих.

О, поете, дарма, вже тобі не втекти,
треба визнати те, що найгірше :
чи самого себе не оббріхуєш ти
в цих п'яних, розспіваних віршах ?

„Поетова весна” приносить ніби вже погодження його з
сучасністю :

Ну що ж, поете безіменних мрій ?
В твоїй чернетці пишних віршів рій
дзвінками римами вливає, як вино...
Твоє перо думкам слухняне
нових пісень ладає гармонійний стрій.
Тремтить захоплення струною голос твій
і з неба ждеш вечірньої роси
і ловиш оком п'яним
на синім обрії хмаринки білольняні
у завороженому перстені краси.
Не знаєш сам, чи весело тобі, чи сумно
і б'є весна до голови...
**А за вікном юнацтво горде і безумне
готується на зрив новий.**

Останніми часами, по чергових числах львівської „Назустріч” судячи, Антонич ступив на досить небезпечний, щоб не сказати більше, шлях : переспівування самого себе. Для молодого поета шлях самовбивчий. Можна було б і зачекати ще кілька десятків літ, щоб почати писати наподоблювання самого себе. Сподіваємося, що може це тимчасова криза, тимчасова зупинка в творчості Антонича, що він рушить далі своїм творчим шляхом, змагаючися з новими завданнями, що він перестане велично позувати нам, але тимчасом з прикрістю констатуємо, що по „Трьох перстнях”, де його творчість (поминаючи всю його, Антонича, неусталеність характеру, може навіть більше того, — брак характеру) розцвіла так несподівано міцно по першій досить маловизначній книзі його віршів, яка ніяк не давала великих обіцянок, — він став на однім місці цілком непорушно.

Націоналісти!

Пробоевики!

На фронт націоналістичної культури!

організуйте на місці й негайно

акцію

поширення і розбудови

місячника

Самостійна Думка

Будує!

Провадить!

Виховує!

Містить речі з обсягу:

1. літератури
2. мистецтва
3. науки
4. публіцистики

В журналі працюють кращі сили — Руху.

Українці!

Націоналістична духовість — вічне Раси.

Націоналістичне Слово — стає Чином

Ширіть Його!

ПЕРЕДПЛАТА: річно в краю **240** леїв, за кордоном ув Європі **275** л., а в усіх інших краях **300** леїв або їх рівновартість ув іншій валюті: **10** шв. п., **30** фр. фр., **50** Кч., **2** ам. дол. Можна вложувати передплату в:
1) Спол. Держ. Півн. Америки: Central Executive Committee of „O. D. W. U.“ P. O. Box 13 Sta. D., NEW YORK, N. Y. — **2** ам. дол. 2) Канада: „KALYNA“ 872 Main str. WINNIPEG, Man. — **2** ам. дол. 3) ЗУЗ: Центр. Кооп. Банк, ЛЬВІВ, вул. 3 Мая 15 — **10** зол. 4) ЧСР: п. Іван Роман, Підкарп. Банк, УЖГОРОД **50** Кч. 5) Бельгія і Франція: La Parolle Ukrainienne, 27 Blvd La Tour-Maubourg, PARIS 7-e, chèque postale No. 160.356 — **30** фр. фр.

А Д Р Е С А Редакції й Адміністрації:

Samostijna Dumka, Cernăuți, str. Petrovici 4, România

Тільки так просимо пересилати передплату:

I у краю: пересилати поштовим переказом, або зложувати просто в адміністрації, яка урядує щодня від 9—13 і 15—18 год.

II з-за кордону: 1.) пересилати грошовим листом, чи банківим чеком в оригінальній валюті, адресуючи на ім'я редактора Сильвестра **НИКОРОВИЧА**.

2.) Найліпше зложувати в наших представників (гл. оголошення) і про це повідомити Адмін.

3.) (в крайнім випадку!) висилати — коли інакше неможливо — міжнароднім грошовим переказом, але так, щоб передплата в румунській валюті вносила 275 леїв річно для Європи, а 300 леїв для Америки й інших країв.

Хто не повідомить **ПИСЕМНО**, що перестає бути нашим передплатником, — уважаємо його й надалі пренумерантом. Зворот книжки поштою — не є виповідженням пренумерати!

Про зміну місця побуту треба завчасу повідомити Адміністрацію, подаючи давню й нову адресу.

Реклямувати неотриману книжку зараз, коли дістанете чергову!

Можна купити в Адміністрації такі книжки:

Продаємо (тільки за готівку!) комплекти річників (III, IV, V) „Самостійної Думки“ (за 1933, 1934, 1935 р.р.) по 200 л., (1.50 ам. дол., 40 Кч., 25 фр. фр., 8 злп.) за кожний річник з пересилкою.

О. Мицюк: „Українські Хлопомани, ціна 15 л.

Б. Гомзин: Кров кличе, драма на 5 дій, ціна 10 л.

О. Дуда: Слідами часу, ціна 2 л.

Амуд Аз.: Невидима сила, ціна 3 л.

С. Черкасенко: Северин Наливайко, історична драма на 5 дій, ціна 20 л.

Сот. Г. Рогозний: „Базар“, спомини, ціна 15 л.

Сот. Г. Рогозний: До тайни вбивства полк. Ю. В. Отмарштайна, ціна 15 л.

У. Самчук: Гори говорять, роман у 2-ох частинах, ціна 50 л.

Полк. Р. Сушко: Хто мав причину вбити полк. Отмарштайна? ціна 10 л.

О. Задума: Відплата, трагедія в 5-ох діях з хорами, ціна 15 л.

М. Вірлиний: Емігрант, ціна 5 л.

Л. Мосендз: Засів, повість, ціна 25 л.

Читач: Сучасні українські поети, ціна 30 л.

Вийдуть друком у „С. Д.“

У. Самчук: „Кулак“, роман у двох частях. Ціна 100 левів.

М. Чирський: „Отаман Пісня“, п'єса в трьох діях. Ціна 30 л.

ВИДАВНИЦТВО „САМОСТІЙНА ДУМКА“